

שירה מזויפת ושירה גרועה

שירה מזויפת נובעת מתוך העמדת פנים של הזייפן, כאילו חווה את ההפרעה הנפשית העמוקה שמכוננת את השירה: הוא שואב מחוויותיהם של משוררים אמיתיים, גונב תמרוני דיבור ואי-סדרים של משקל, וכל זאת מתוך תקווה לשכנע בכנות מילותיו.

חובה להבדיל בין שירה מזויפת לבין שירה גרועה רגילה, שנובעת מתוך כישלון להפוך רגע פואטי פרטי למאורע פואטי של הכלל, כישלון שבו לשכל הישר קל להכיר. את המשורר הגרוע מאפיינת העובדה שאינו יכול להבין מדוע איש אינו מעריך את יצירתו, בה הוא מכיר כגאונות כנה למן הרגע בו נהגתה, ובה בעת הוא מתרעם במרירות על הצלחתו הפופולארית של המשורר המזויף.

ש: מתי מזויף אינו מזויף?

ת: כשהנדיבות מזכה אמני אשליות מחוכמים שעובדים קשה בתואר קוסמים.

ש: אבל מתי מזויף אינו מזויף?

ת: כשזה קלאסי, עם נגינת עוגב וכל זה.

ש: אבל מתי מזויף אינו מזויף?

ת: כשחלוף הזמן מטשטש את מקורות השאלה וכשהזייפן כל-כך מיומן בתכסיס שלו, שבו הוא מסנתז "יופי" מקרי ממשוררים אדישים על-פי-רוב, עד שאפילו השוער הבלתי-משוחד של פרנסוס יקרוץ ויאמר "עבור, ידידי!"

הטיפוס הזה של סרטן נזיר, מן הסרטנים שנולדים ללא קונכייה, וחשים בנוח רק בתוך שריון שגנבו מאחר – הטיפוס הזה נעשה לאימת השבלולים הפשוטים.

1925

(מאנגלית: ערן הדס)